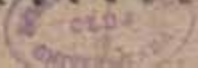

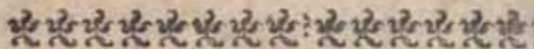
LELKI TEM-
2398 JENEZŐ,

Mellyben a' szív-béli kegyes
buzgóságok tüzétől fel gyu-
lasztatott áhítatos könyör-
gésnek kedves illata fűzött
vel az Istennek rettenetesen
fel-gerjedt haragja engesztel-
tetik, és az ő tőle ki-jóvt lúru-
ven öldöklő csapás a' hol-
tak és élők között álló
hivекtől enyhít-

his-én gettetik. *Gyönyörű*
1705.
GYULA-FÉJIRVARATT
MDC. XLVI.

d'g's eltaradóban.

2. Corinth. 5. v. 1.

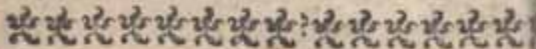
Tudjuk mi azt, hogy ha e' mi földi házu-
nak sátrora el-oldoztatandik éppületünk fog le-
nie az Istentől, kéz nélkül alkotott örök há-
zunk az egekben.

Rom. 14. v. 8.

Ha élünk is, az Urnak élünk, ha halunk-
az Urnak halunk: eker élünk azért, s' a-
haljunk, az Uréi vagyunk.

Apoc. 14. v. 13.

Boldogok a' kik az Urban meg-halnak. U-
vagyon: azt mondja a' Lélek; hogy meg-
godjanak az ő munkájiktól, és az ő tselekedé-
követik őket.

Mindenható Felsőges Ur Isten,
mi Urunk Jésus' Christusnak
szent Atyja, ki az embert, a'
mint hogy szentségben, ugy
halhatatlanfágban is teremtetted; melly-
ben, ha magát a' te beszédedhez tartotta,
és parantsolatidat által-hágván, bűnben
nem ejtette volna, mind örökké meg-
maradhatott volna: de mivel a' tsalárd ör-
dög hazugságának inkább hívéen, mint a' te
fenyegetésednek igazságának, a' meg-til-
tatott fának gyümölsét vakmerőül meg-
köstölá, mind magát, s mind boldog-
talan maradékit halálban ejté: és immár
az-últá, az egész emberi nemzetfégen a'
halál uralkodik, még azokon is, a' kik az
Adám vétkének hasonlatossága szerént
nem vétkeztenek, ugy mint az apro tse-
tsemőkön; mivel azok is az első ember-
ben, kinek ágyékában voltanak, mind vét-
keztenek: a' vétkeknek pedig földja a' ha-
lál. A' mint azért immár nem lehet, hogy
az ember ne vétkezzék: ugy, az is lehe-

A

retlen

tetlen dolog, hogy csak vagy egy- is az emberek között a' halált el- kerülhesse.

Mind az által, te Ur Isten, nem biztad az embernek életét csak a' vak történetre, hanem a' te bölts rendelkezédből határvetettél nékie, a' mellyet senki által ne hághat. A' te kezedben vagy az éret, menynek földnek hatalmas Istene, minékünk mind életünk, s' mind halálunk, és tenéked adassék a' dicsőség érette, hogy minket csak e'nyi űdeig való életre- is méltoztattál, hogy a' te házában, a' mi reánk biztattott girátskával kereskedhetnénk, és Keresztényi pályánkat járhatnók.

Oh melly fokon hullottanak- el mi melőlünk kitsinségünkől fogva, ama' mérges kigyónak fulákja miatt, s' minket pedig mind e' dig is a' nak halálos tsipésétől illetlenül hagyál. Tenéked, csak tenéked köszönjük tehát, oh minden léleknek Istene, a' mi életünket, s' a' te nevedre tulajdonitunk érette minden dicsőséget. De, imé, Felsőges Ur Isten, ki igaz vagy a' te ítéletedben, és nem szenyvedheted a' bűnt büntetetlen, fenyegetsz minket egy- gyű

gyűl-egygyig a' földnek színéről való el-
töröltetésvel; mert holott életet és halált
terjesztettél mi előttünkben, ilyen okon;
hogy ha a' te parantsolatidban járunk, és
szókat meg őrizzük, tehát a' mi napjaink-
unk számokat, meg szaporítod, és ben-
nünket e' földön nyomolókva részesít: Ha
pedig a' te beszédedet nem fogadjuk, dög
halált hozsz reánk, és el-törlesz bennün-
ket e' földről. Mi gorombák, és észtele-
nek, inkább választottuk a' halálnak útját,
mint az életét; mert a' te beszédedet meg
nem hallottuk, hanem fülünket a'ra bé-
lugtuk, a' vagy ha a'nak hangját hallotuk-
s, de csak fülünk mellől botsátottuk; és
a' te parantsolatidat vakmerőjűl által hag-
juk. Azért, oh igazítelő Isten, méltán bo-
tsátottad mi reánk ezt a' tűzes mirigyet,
mellyvel naponként fogyatsz és pusztít-
sz bennünket.

Ismérjük, azam, a' mi bűneinket, érez-
zük a'nak keserves földjén rajtunk; mert
meg-fosztottál sokakat közzülünk a' ma-
gunk életénél szerelmeseb magzatinktól,
sorsainkól, feleléginkől, rokofságinktól;
A 2 meg-tól.

meg-töltötted a' mi útszáinkat, házainkat
firalmas jaj szozatval: meg-ásztattad
ortzáinkat keferű köny-hullatásokval; el-
szedegetted nagy részént közzülünk a' mi
gyülekezetünknek ékeiségit, a' szép vi-
rágzo iffjufágot, mind a' két ág-bélicket.

Keményebbnek tetszik, Uram, a' te tsa-
pásod mi rajtunk, mint az Ægyptus-bé-
licken volt, kiknek csak első szülőttiket
vágatád-le erősz Angyalodval; de a' miein-
ket bokrosával lövöldözteted, és öldö-
költeted a'nak mérges nyiláival; mivel mi
azoknál sokval bűnösök-is' vagyunk.
De kérünk tégedet, irgalmaslagnak Iste-
ne, és Attya, ne feledkezzél el még ilyen
sebes haragodban-is a' te könyörületel-
ségedről, és ne emesz-meg bennünket
tellyességvel a' te busulásodban, hanem
öntözzed a' te fel-lobbant haragodnak
szikrázo tűzét irgalmaslagnak bővsé-
ges záporával.

Noha tudjuk, s' sohajtva meg-is valljuk
vétkünket, de még sem futunk-el előled,
mint irgalmatlan haragos biro előtt, a'
Cainval egygyütt, hanem elődben futunk
tenéked,

tenéked, mint könyörülő Atyánknak, a
Dávidval, s' azt mondjuk: Mi vagyunk,
Uram, a' kik vétkezünk, és a' mi bűneink-
ért a' mi bányáinkat, ártatlan kisdin-
ket, kik még a' jobb és bal-kéz között kü-
lömbséget tenni nem tudnak, miért ö-
döklöd? Légyen azért a' te kezed mi el-
lenünk, és a' mi Atyáinknak házok ellen;
elsünk inkább a' te édes atyai kezeidben,
hogy sem mint a' könyörületlen szívű
ellenfégeknek mostoha kezekben; mert
te természetfzerént irgalmas, kegyelmes
vagy, kéltő haragu, sok irgalmasságu.

Ugyan-is hová mennénk a' te Lelked
előtt, és hová futnánk a' te örczad-előtt?
mert ha az égben hágunk-fel, te ott vagy;
ha a' föld mélységében rejtezünk, ott-is
jelen vagy; ha a' hajnalnak szárnyára kel-
nénk, és a' tengernek küllő szélire repül-
nénk, oda-is a' te kezed viane bennünket,
és a' te jobb-kezed ott-is meg-fogna min-
ket.

Meg-alázzuk azért magunkat a' te ha-
talmos kezeid alatt, és előtted csak meg-
hunyázkodunk: tselekedjél velünk vala-

...mit is jobbnak látzik a' te szemeid e-
lőtt. Te kezed munkái vagyunk, tellyes
hatalmad vagyon mi rajtunk, tellyesébb
mint a' fazéka'snak a' fáron, mellyet nem
ő teremtet; és minket a' földhöz tsap-
hat'sz, porvá ronthat'sz a' te igazságodnak
meg-sértődése, és bántodása nélkül, és sen-
ki tetőled azt nem kérheti: Miért tsele-
kezed ezt?

De ne gerjedjen-fel, kérünk, Felsőleges
Jehovah Isten, mi ellenünk a' te haragod,
ha szollunk te néked porok és hamvak lé-
vén. Ha a' te kegyelmes jó tetszésed, és
ha a' te el végezett tanátsodval nem ellé-
kezik, eléged-meg immár rajtunk ezt a'
szörnyű tsapást: szolitsd-meg a' te őldök-
lő Angyalodat, és mondjad nékie: *Elég
immár.* Ne törőlj-el tellyesfégesen e' föld-
nek színéről bennünket; ne vágd-el éle-
tünknek fonalát üdönknek felében, hagyd
szállitsuk még a' maradékokra-is a' te jo-
réteményidnek emlekezeteket. Lám azt
ígérted a' Salamon képében minden hi-
veidnek, hogy ha dög halál jövend e' föld-
re, és könyörögnek tenéked a' te szent
háza'd.

házában, meg-halgatod őket az égből,
és el-vészted azt rolok. Halgass-meg te-
hát, oh igaz beszédű Isten, minket-is-kik
mostana' te házában azon dologért kő-
nyörgünk! Mellyért mi-is a' mi sziveink-
ben tenéked oltárt emelünk, és a' mi aja-
kinknak tulkaival hála-ado lelki áldozá-
rot tészünk. Mir gyönyörködnél, Uram,
a' mi halálunkban? mert a' vagy a' halál-
ban vagyon-é te rolad emlekezet? a' ko-
porfokbā fekűvők tésznek-é te rolad val-
lást? Az élők, az élők a' kik te rólad val-
lást tésznek, mint, imé, mi-is mostan.

Ne szedegezd-ki az te nyájjadból a'
Pásztorokat, ne dojtogasd-el a' te házá
mellől a' támaszokat; bélyegeztesd-meg
Thau bőtüvel a' te szolgaidnak, és szolgál-
loidnak, kik a' népnek gonoszságán sohaj-
tottanak, homlokikat, hogy azokat ne
illesseék ama' mi közinkben borsáttatott
fegyveres férjfiak. Kend-meg a' te sze-
relmes Fiadnak, a' mi igaz Husvéti Bárá-
nyunknak, drágalátos vérével a' mi szive-
inknek kűzőbeit, hogy azt látván, béké-
vel el-mennyen mellőlünk' a' te vereke-
dő Angyalod.

A' magas

A' magas kereszt-fára szegeztetett
Christus Jésusra, ama' pusztában fel-emel-
tetett ércz kígyónak igaz valóságára, vet-
jük, Uram, e' tüzes kígyóktól mardoslat-
ván lelki testi gyógyulásért a' mi hitünk-
nek szemeit; a' te örvendetes ígéretdnek
enyhitő füge flastromival kötözgetjük az
Ezechiasval a' mi halálos kelevényinket.
A' te árnyékok alá rejtezünk, oh magas-
ságos mindenható Isten, hogy a' te szár-
nyaid alatt, a' tüzes nyilak módjára repül-
ő mérges mirigyektől, a' homályban já-
ro, es délben pusztító dögöflégtől bátor-
ságosok lehessünk.

Ha pedig ugyan az, a' te felőlünk el-
végezett, és meg-változhatatlán tanácsod,
hogy ezt a' pohárt velünk meg itassad, és
e' mostani dögöflég által vész véget világi
életünkben, légyen, Uram, a' te jó akara-
tod. Tsak ez egyre kérünk alázatosan,
hogy ne haragodból, se bosszú-állásodból
őlj-meg bennünket; hanem Atyai kegyel-
medből izedegeless minket, mint Josiást, az
Aryához a' következő veszedelem
előtt, és vetkeztess-le a' mi halandósá-
gunknak

gunknak öltözetiből, ily reménység alatt,
hogy a' halhatatlágnak örökké el-nyö-
heterlen ditsőséges köntöskében fel-fogsz
bennünket öltöztetni az egekben.

Melly felől való gyenge hitünknek
meg-erősítettésére, mint a' Mózesnek a'
Nébo hegyéről a' Chanaán földét: ugy
minékünk-is mutasd-meg a' te ígérlet-béli
igazságodnak magas-hegyéről a' mennyei
Chánaánt; hogy a' nek örökkégül biratta-
tása felől való bizonyos reménységvel, nagy
repeve ajánlhassuk lelkeinket a' te szent
kezeidben; el-hivén minden kételkedés
nélkül, hogy a' mi földi szerencse-
halálunk, minden mi földi nyomorúsá-
gunknak vége, s' a' mi mennyei örök éle-
tünknek pedig kezdete legyen.

Tanits-meg, Uram, minket a' mi ha-
landóságunkra, hogy ismérhessük-meg a'
mi életünknek rövidségét, és ne ígérjünk
magunknak e' szarándokszágban sok esz-
tendőket; sem a' hosszú élet felől való re-
ményégtől meg-tsalattatván, a' peniten-
cia-tartást ne halogassuk, se magunkat testi
bátorságra, és e' világi hiúságos jókban
való

valo gyönyörködésre ama' bolond kaz-
dagval ne adjuk, hogy azonban reménte-
lenül a' mi lelkünk tőlünk meg-ne kéret-
teffék; hanem a' mi vő-legényünket, a'
Christust, minden orában ágyékink fel-
őverzve, és szővétnekink égve jo készü-
letvel várjuk, hogy tőle vigyázatlanul ne
találtaffunk.

Engedjed, mi üdvösségünknek erős
kőv-sziklája, hogy a' halálval valo rutako-
dásban-is, minden nehézségeken, és kifér-
teteken győzedelmesek lehessünk, érez-
vén a' mi sziveinkben a' te Szent Lélked-
nek hatását. Catholic Library Club Ne botsáls
azért reánk erőnk felett valo gyötrelme-
ket, hogy az erőtelen természet azoktól
meg-győzetvén, te ellened ne-békételen-
kedjék; hanem mindeneket nagy békefé-
gelen, és hálá-adással el-szenyvedvén, a-
ma' te szent Fiadnak a' kereszti-fán való u-
tolso szavait forgathassuk szájainkban: *A-
tyám, a' te kezvedben ajánlom az én lelkemet.*

Sőt ha szonk el-állván, azokat nyel-
vünkvel nem mondhatjuk-is, sziveinkvel
még-is bizodalmason gondolhassuk; és
ha ósz-

na ösztán nem szollhatunk-is, tsak foház-
kodásunkat-is halgasd-meg. Es a' mi el-
költözésünknek orája el-közelitvén, bo-
rsáid-el, Uram, a' te szolgaidot, szolgálói-
dot békével, és parantsolja' te szent An-
gyalidnak, hogy vigyék a' mi lelkeinket
az Abraham kebelében, a' hol lészén bá-
nat nélkül valo tőkélletes öröm, fájdalom
nélkül valo gyönyörűség, és halál nélkül
valo örök élet; és a' holott tégedet a' szent
Angyalokkal, és a' Martyromokkal szű-
netlenül e'képpen ditsőitünk: *Szent, Sz:*

*Szent a' te neved, Seregeknek Ura Istene,
sellyes az egész meny s' föld a' te
a' dicsőséggedvel, Amen.
Mi Atyánk, &c.*

(; ✠ ?)
(? ✠ ✠ ✠ ✠ ?)
(? ✠ ?)

A D A L É K

Azon dög-halál ellen a' közönséges
könyörgéshez.

Könyörgünk ezenn-is Felségednek,
mint édes Atyánknak, Istenünknek;
hogy meg-borsátván bűneinket, a' mel-
lyekkel haragra ingerlettük Felségedet,
szüntesd-meg a' kegyetlen sűrű dög-halált
nemzetünkben.

Mi vagyunk, Uram, mi vagyunk, Uram, meg-valljuk, a' kik
vétkeztünk, és a' te kezedet méltán mi
ellenünk fordíthatod; De kérünk tége-
det alázatos buzgósággal, oh egész föld-
nek Jehovah Istené! hogy ha meg-engesz-
relődtél a' Dávidnak az Araunah szérűjén
Őkrökkel tört áldozatjával, és meg-fog-
tad az Izraelhez sújtott tsapást, s' meg-
szüntetted benne a' dög-halált: Engesz-
relődjél-meg mi hozzánk-is, a' Jésus Chri-
stusnak, a' Dávid test szerént való fiának,

A

Önnön

Önnön magával a' keresztfának oltárán
valo egyfazeri áldozatjáért, és az egekben
te előtted mi-érettünk valo mindenkori
tőrekedéséért.

Parantsolj a' te Őldőklő Angyalodnak,
hogy röjtse hűveljében inamár az ő fegy-
vetét, ne mennyen odább az Őldőklésben,
és ne lövöldözzön a' te mérges nyilaidval
tovább bennünket. Ne törölj-el minket
e' földnek szinéről tellyességefen, és ne
szaggass-ki életünknek jobb korában a'
te élő hivednek seregekből: hanē orvo-
sold-meg a' mi gonoszságink miatt meg-
mérgüdt eget, hogy a' minket meg ne
dögösíthessen.

Tarts-meg minket, ha Felsőgednek jo-
tetszése, még e' halando életben valamé-
diglen, hogy tovább-is szolgálhassuk Fel-
ségedet, jobbithassuk életünket, sirat-
hassuk bűneinket, és készíthessük
boldog ki-muláshoz lelke-
inket.

Igy tégy mi velünk &c.

BCU Cluj / Central University Library Cluj